

[Bertel Dahlggaard.]

Med hensyn til fremme af opsparingen drejer det sig om forslaget om skattefrihed for små spareres renteindtægter, forslaget om værdifaste obligationer samt de synspunkter, vi har fremsat med hensyn til oprettelse af investeringsfonds, som nu vil indgå i forhandlingerne om det forslag, som jeg går ud fra finansministeren vil fremsætte.

Med hensyn til besparelser på statsbudgettet drejer det sig om en videreførelse af de besparelser, der opnåedes enighed om i fjor, og som er indarbejdet i finanslovsforslaget, der nu kommer til tredje behandling i løbet af de kommende uger, til hvilken tid formentlig nye ændringsforslag vil foreligge, bl. a. i hvert tilfælde fra det radikale venstre.

Med hensyn til kapløbet mellem lønninger og priser drejer det sig om tilendebringelse af forhandlingerne i udvalget om konjunkturforskning og de spørgsmål, der i det hele taget knytter sig hertil.

Hvad angår spørgsmålet om fremme af produktionen, drejer det sig om de forhandlinger, der føres i udvalget om udbytteuddeling, og de spørgsmål, der knytter sig hertil.

Jeg sad og påhørte det ærede medlem hr. Poul Møllers tale med stor interesse. Jeg tror, det bedste, man kan sige om den, er, at den må underkastes en grundigere analyse, end der er mulighed for i dag; den var for indviklet til, at jeg kunne kapere dens indhold så hurtigt. Jeg har tidligere, når lignende har været antydet af det konservative folkeparti, anmodet partiet om at gengive tanker i konkrete forslag. Det har man hidtil ikke ønsket; nu må forslag formentlig fremkomme i udvalget; det bliver interessant. Så vidt det er mig muligt at forstå det, der her blev fremsat, synes det mig i hvert tilfælde at stå i modsætning til den linje, som nationalbanken så stærkt har fremhævet, sidst i den beretning, der lige er udsendt, at det ikke er finanspolitikken, der først bør lempes, men kreditstramningen.

Heroverfor kan det ikke nytte at anføre, at det ærede medlems bundne opsparing indsættes i banker og sparekasser, for i samme grad, kreditmidlerne her forøges, øges tilsvarende statens finansieringsbehov. Går det ærede medlem så videre og siger, at

så kan staten jo lade være med at optage obligationslån til byggeriet og i stedet udbetale byggelån til de byggende i form af obligationer, ja, så er vi lige vidt, for derved beslaglægges ganske samme beløb, når de byggende skal sælge obligationerne. I øvrigt gør jeg opmærksom på, at dette spørgsmål om at udbetale byggelåne i obligationer jo er et spørgsmål, der forhandlede meget indgående under boligstøttelovens behandling for to år siden, og der blev allerede dengang i loven indsat en bestemmelse, der gjorde det muligt at udbetale byggelån i obligationer. Det er rimeligt, at vi overvejer det spørgsmål igen; der er altså i dette øjeblik en bemyndigelse dertil. Der kan forhandles herom fra vor side; men det vil formentlig betyde nogen fordyrelse af byggeriet.

Jeg forstod dernæst, at det ærede medlems retrætepost, om jeg så må sige, var tanken om i hvert fald at overføre statens overskud til nationalbanken. Ja, et sådant forslag gør én lidt forvirret. På den ene side kan det tænkes, at det umiddelbart betyder en kreditstramning; men det ærede medlem siger så, at det i hvert fald også kan betyde, at nationalbanken skal disponere og have magt over, hvordan disse penge skal anbringes. Jeg vil gerne påpege, at skal disse penge udgives og anvendes af nationalbanken efter nationalbankens egen beslutning, er det i realiteten at overføre en del af lovgivningsmagten til nationalbanken, og det er jeg dog ikke sikker på at man er helt moden til endnu her i tinget.

Jeg skal hermed anbefale disse lovforslag til en grundig udvalgsbehandling.

Alfred Jensen: Hver gang vi i de tidligere år har fået forelagt et forslag til udskrivningslov, har det heddet, at det drejer sig om en forlængelse af de gældende regler. Det ser noget besnærende ud, idet man får den opfattelse, at så vil der ikke ske nogen stigning i skattetrykket, at det vil fortsætte i det kommende år, som det er gået i det år, vi er ved at bevæge os ud af.

Erfaringerne viser noget helt andet. De viser, at til trods for at man fortsætter med de gældende regler, sker der en stigning i selve skattebeløbet, der indkasseres. Der er måske skatteydere, der er i stand til at betale det højere beløb, uden at de lider skade